

РЕШЕНИЕ

№ 4627

гр. София, 09.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 26.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **2538** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Л. В. Д., ЕГН [ЕГН], чрез упълномощения процесуален представител адв. Л. Р. със съдебен адрес [населено място], [улица], бл. „А.“, ап. 19, срещу заповед №585/08.02.2013г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация“, [населено място]. С оспорената заповед е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, на основание чл. 107, ал. 2 и чл.108 от ЗДСл, поради получена възможно най - ниска обща оценка при атестиране.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществени нарушения на административно - производствените правила и в нарушение на материалния закон. Жалбоподателят поддържа, че атакуваната заповед не съдържа задължителните реквизити, както и че мотивите за оценка са общи, липсват конкретни факти и обстоятелства, въз основа на които е прието, че годишната оценка е „неприемливо изпълнение“. По изложените в жалбата съображения се иска отмяна на оспорената заповед и заплащане на направените по делото разноски.

Ответната страна – изпълнителният директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация“, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заповед № 585/08.02.2013г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация”, [населено място] е прекратено служебното правоотношение на Л. В. Д. от длъжност „инспектор” в областен отдел „Контролна дейност - ДАИ” [населено място] в дирекция „Автомобилна администрация – П.”. Основанието за прекратяване на служебното правоотношение е чл. 107, ал. 2 от ЗДСл, получена възможно най – ниска годишна оценка на изпълнението - „неприемливо изпълнение”.

Представен е формуляр за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността, в който се съдържа работен план с описани в него цели, посочен период на изпълнение от 01.12.2011 г. до 31.12.2012 г. и начин на доказване на изпълнението. На 13.08.2012г. е проведена междинна среща, на която са вписани коментари на оценяващия ръководител, че оценяваният служител се справя добре с поставените му задачи. Попълнен е формуляр с годишната оценка на изпълнението, определена от оценяващия ръководител на „изпълнението отговаря не напълно на изискванията”, променена от контролиращият ръководител на „неприемливо изпълнение”. Производството е приключило с издаването на оспорената заповед № 585/08.02.2013г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация”, [населено място], с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София- град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото, жалбата срещу административния акт е подадена на 14.03.2013 г., в рамките на 14 - дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно - производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган съгласно чл. 108 от ЗДСл, от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация”, [населено място], който е орган по назначаването на оспорвания, съгласно чл. 6, ал. 1, т. 5 от У. правилник на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”. Административният акт съответства на формата и съдържанието, предписани в чл. 108 от ЗДСл.

Служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено след като при атестиране за периода 01.12.2011г. – 30.12.2012г. той е получил възможно най-ниската оценка за индивидуално изпълнение на длъжността. Основна цел на системата за оценяване на изпълнението на държавните служители е да се подобри дейността на съответната администрация чрез ефективно управление на изпълнението на всеки отделен служител по отношение на постигането на целите, изпълнението на задълженията и развиването на личната компетентност. Друга цел на атестирането е да се определят нуждите от развитие на всеки служител и подобряване на професионалната му компетентност, както и да се създадат условия за справедливи и

прозрачни процедури за професионално и кариерно развитие. За постигането на така регламентирани цели са създадени задължителни правила за оценяване на изпълнението на служителите в държавната администрация, чието стриктно съблюдаване е гаранция за обективността, безпристрастността и компетентността на извършваното оценяване. Съгласно чл. 3, ал. 2 от НУРОИСДА, процедурата по атестирането чрез ежегодно оценяване на изпълнението на длъжността на всеки служител в държавната администрация се извършва от оценяващ ръководител под наблюдението и контрола на контролиращ ръководител и на синдикалната организация на работниците и служителите в администрацията. Оценяването на изпълнението на длъжността включва период от 1 януари до 31 декември на съответната година и се състои от следните етапи: изготвяне и съгласуване на работен план в началото на периода; междинна среща и заключителна среща за определяне на обща оценка на изпълнението на длъжността.

Работният план е изготвен и съгласуван от оценяващият ръководител и оценявания, в сроковете по НУРАСДА, преработен в срока по НУРСОИДА, но не отговаря на предписаното в нормативния акт съдържание. В работния план като срок на изпълнение на поставените цели за всички тях е посочен периода от 01.12.2011г. до 31.12.2012г., което включва целият период на годишната оценка и е недопустимо. Срокът на изпълнение не позволява да се упражни контрол за всяка отделно поставена цел, след като е посочен целия период, обхванат от атестационната процедура. Работният план е подписан от оценяващия ръководител и от оценявания служител Л. Д.. Не е посочено името и длъжността на оценяващия ръководител, за да се провери дали работният план е одобрен от компетентен орган по чл. 4, ал 1 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация (НУРОИСДА).

Нарушения са допуснати и при провеждането на междинната среща на 13.08.2012г., представляваща втори етап от процедурата по оценка на изпълнението на служителя. Във формулярът за оценка на изпълнението е отразено, че по повечето показатели изпълнението е в рамките на възложеното и отговаря на изискванията. Не се установява извън повечето показатели кои не са в рамките на възложеното и съответно конкретни действия за подобряване на изпълнението не са набелязани. След като при междинната среща оценяващият ръководител към 13.08.2012 г. не е имал никакви забележки към изпълнението на задачите от страна на служителя е необосновано общата годишна оценка да е неприемливо изпълнение, при условие, че не са посочени конкретни факти и обстоятелства, довели до подобно решение.

На заключителната среща от оценяващият ръководител е поставена годишна оценка за изпълнението на длъжността „изпълнението отговаря не напълно на изискванията”. Във формуляра от заключителната среща, връчен на Л. В. Д. на 14.01.2013г. са изложени мотиви само относно оценката на компетентностите, знания, умения и поведение. В по – късно съставен формуляр от 28.01.2013г. са вписани показатели за изпълнение на целите, поставени в индивидуалния работен план. Допълнението на мотивите на оценяващият ръководител е извършено след промяна на оценката, направена от контролиращия ръководител на 25.01.2013г. Настоящата съдебна инстанция не приема, че е изпълнено изискването за проверка на изпълнението на целите в индивидуалния работен план при провеждане на заключителната среща. Видно от формуляра, в него са обсъдени единствено втората група показатели, съставляващи годишната оценка на изпълнението, като не са обсъдени и оценени

целите по работния план. Съгласно чл. 76, ал. 7 от ЗДСл и чл. 18, ал.1 от НУРОИСДА, оценяващият ръководител е длъжен да мотивира писмено своята оценка, извършена въз основа на обективно установени факти и обстоятелства. Във формуляра за оценка от страна на оценяващият ръководител на компетентностите, част от мотивите са противоречиви. От една страна се приема, че жалбоподателят се изразява неясно както в устна, така и в писмена форма, от друга, че представя добре структурирани и аргументирани становища. Мотивите възпроизвеждат текстове от приложение №1 към чл. 15 от НУРОИСДА, без да се посочени конкретни факти и данни, въз основа на които е преценено, че поведението на жалбоподателя е неприемливо по смисъла на чл. 15 от НУРОИСДА. Оценката на изпълнението на целите по работния план е направено в допълнителен формуляр, подписан от оценяващият ръководител и от оценявания на 28.01.2013г., след провеждане на заключителната среща. В него изпълнението на 5 от целите е над заложените показатели. За останалите две цели – да извърши 7 комплексни проверки на автогари, във формуляра от междинната среща е отчетено, че изпълнението е 350 % по този критерии към 13.08.2012г. При тези данни е необосновано и не може да се приеме, че изпълнението към 31.12.2012г. е 50%. По този критерии е налице противоречие в мотивите, не е доказано неизпълнение и настоящата съдебна инстанция не приема, че изпълнението не отговаря на заложеното в работния план. Относно поставената цел да се съставят не по - малко от 100 акта за установяване на административно нарушение, към 31.12.2012г. изпълнението е 79%. Единствено по този показател не са изпълнени целите на 100%, но само това неизпълнение от 21% по един от показателите не може да мотивира поставяне на оценка „неприемливо изпълнение”, нито оценка „изпълнението отговаря не напълно на изискванията”. Основателно е възражението, че за част от оценявания период жалбоподателят е работил по заместване на гише, както и че не може да се постави изискване за констатиране на брой нарушения, след като е възможно при направените проверки да не са констатирани нарушения. Налице са обективни причини за неизпълнение в пълен обем на тази цел от работния план, тоест оценката по критериите на чл. 18, ал. 1 т. 3 а от НУРОИСДА е „изпълнението напълно отговаря на изискванията”

Контролиращият ръководител е намалил общата оценка по реда на чл. 21, ал. 2 от НУРОИСДА на „неприемливо изпълнение”, без мотиви. Настоящата съдебна инстанция счита, че контролиращият ръководител, когато променя определената от оценяващия ръководител оценка следва да изложи мотиви по критериите за оценка по чл. 16, ал. 1, т. 1 – т. 5 от НУРОИСДА, за да се гарантира спазването на изискването оценката да е безпристрастна и компетентна, изготвена въз основа на обективно установими факти и обстоятелства. В конкретния случай общата годишна оценка, определена от контролиращия ръководител не е мотивирана, няма произнасяне по първия компонент от оценката, съгласно чл. 16, ал. 1, т. 5 от НУРОИСДА, а именно дали са изпълнени целите от работния план и кои от тях не са изпълнени, за да се стигне до извода за преобладаващо неизпълнение, което води до оценка „неприемливо изпълнение”. Също така по втория компонент не са изложени мотиви кои компетентности, знания и умения по приложение № 1 към чл. 15 от НУРОИСДА не се демонстрират от служителката. Във формуляра за годишната оценка не са вписани имената и длъжностите на оценяващия и контролиращия ръководител, за да се установи, че това са лицата по чл. 4, ал. 1 и чл. 5, ал. 1 от НУРОИСДА.

По така изложените съображения съдът намира, че при извършената оценка на

изпълнението на служителя са допуснати съществени процесуални нарушения, които водят до незаконосъобразност на обжалваната заповед и обуславят нейната отмяна. След като най - ниската възможна оценка, която е основание за прекратяване на служебното правоотношение на служителя е поставена в незаконосъобразно проведена процедура по оценка, при нарушение на разпоредбите на чл. 76, ал. 7 от ЗДСл и процедурата, описана в НУРОИСДА, не е налице основанието на чл. 107, ал. 2 от ЗДСл.

От страна на жалбоподателя е направено искане за присъждане на разноски. Видно от представен по делото договор за правна защита и съдействие от 24.04.2013г. не се установява факт на плащане на адвокатско възнаграждение. Няма опис на направени разноски. В производството на присъждане подлежат само действително направените разходи в общ размер от 40 лева, от които държавна такса от 10 лева и депозит за свидетел в размер на 30 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 585/08.02.2013г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, [населено място], с която на основание чл. 107, ал. 2 и чл. 108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на Л. В. Д., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], бл. „А.”, ап. 19.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, [населено място] да заплати на Л. В. Д., ЕГН [ЕГН], чрез упълномощения процесуален представител адв. Л. Р. със съдебен адрес [населено място], [улица], бл. „А.”, ап. 19 сумата от 40 (четиридесет) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: